

HET SYMBOLUM DES GELOOFS

Negende artikel (vervolg).... Ik geloof de gemeenschap der Heiligen.

1. Deze woorden: *Ik geloof de gemeenschap der Heiligen*, beteekenen dat de geestelijke goederen der Kerk aan al de leden toebehooren, onder hen vereenigd zijnde als de leden derzelfde familie of van hetzelfde lichaam.

2. Gelijk gemeenschap van goederen bestaat onder de leden eener zelfde familie, derwijze is er gemeenschap der geestelijke goederen onder al degenen die de Kerk uitmaken.

3. Men geeft den naam van Heiligen, niet alleen aan de gelukzaligen in den hemel en de zielen in het vagevuur, doch ook aan al de geloovigen op aarde, dewijl zij door het doopsel geheiligd en tot de heiligheid geroepen zijn.

4. De geestelijke goederen der Kerk zijn: de verdiensten van Christus, der h. Maagd en der Heiligen, de Sacramenten, het h. Sacrificie der Mis, de gebeden en goede werken.

5. De gemeenschap der Heiligen bestaat niet slechts onder de geloovigen op aarde, doch ook tusschen de zegepralende Kerk, de strijdende Kerk en de lijdende Kerk.

6. De *zegepralende* Kerk is de vereeniging der Heiligen, die met Christus zegepralen in den hemel.

7. De *strijdende* Kerk is de vereeniging der geloovigen, die hier op aarde tegen de vijanden der zaligheid strijden.

8. De *lijdende* Kerk is de vereeniging der rechtvaardigen, die door hun lijden in het vagevuur aan de goddelijke rechtvaardigheid voldoen.

9. De zielen dergenen gaan naar het vagevuur die, hoewel in staat van genade gestorven, nochtans niet van alle dagelijksche zonde ontlast zijn, of nog niet geheel aan Gods rechtvaardigheid voldaan hebben.

10. Het bestaan des vagevuurs kan niet betwijfeld worden. Christus zegt inderdaat in het Evangelie dat de blasphemie tegen den Heiligen Geest noch op deze aarde noch in de andere wereld zal vergeven worden. Hij laat ons door die woorden verstaan dat andere zonden na dit leven zullen vergeven worden. Nu, dat kan niet zijn in den hemel, waar de zonde niet intreedt, noch in de hel, waar geen vergiffenis meer is; zij zullen dus in het vagevuur vergeven worden.

11. Wij zijn in gemeenschap met de Heiligen in den hemel, doordien wij hen aanroepen en zij ons door voorspraak helpen.

12. Wij zijn in gemeenschap met de zielen des vagevuurs, doordien wij haar verlossen of hare pijnen verkorten door gebeden en goede werken, maar bijzonderlijk door het h. Sacrificie der Mis, en het toevoegen von aflaten.

13. De gewone gebeden voor de zielen des vagevuurs zijn: het officie der overledenen, het *De Profundis* en het schietgebed: « Dat de zielen der overledene geloovigen door de barmhartigheid Gods in vrede rusten. »

14. De geloovigen zijn met elkander in gemeenschap, doordien ieder van hen nut trekt uit de gebeden en goede werken die in de geheele Kerk gedaan worden.

15. Wij hebben niet allen hetzelfde deel van die goederen, doch dat deel staat in verhouding tot onze verdiensten.

16. De zondaars zelve worden die gemeenschap van geestelijke goederen deelachtig, en ontvangen daardoor genaden om zich te bekeeren.

17. Degenen die niet leden der Kerk zijn, gelijk de ketters, de scheurmakers en de geëxcommuniceerden, worden de geestelijke goederen der Kerk niet deelachtig.

18. Wij moeten verstaan door deze woorden: *Buiten de Kerk, gene zaligheid*, dat degenen die wilens en wetens buiten de Kerk leven, onmogelijk kunnen zalig worden.

Uitleg der plaat.

19. Deze plaat stelt ons de gemeenschap der Heiligen voor: men ziet daarop de vergadering der Engelen en der Heiligen die in den hemel zijn, de geloovigen op aarde en de zielen des vagevuurs.

20. *Boven*, de Engelen en de Heiligen aanbidden de drie Personen der h. Drievuldigheid, en spreken in het voordeel der geloovigen op aarde.

21. *Midden*, de geloovigen der aarde wonen de h. Mis bij, waaronder zij voor elkander bidden, en tevens de verlossing der zielen des vagevuurs afsmeeken.

22. *Onder*, ziet men de zielen des vagevuurs. De verkwikkende wateren, die twee engelen op haar nederstorten, zijn het zinnebeeld der verzachting welke haar het h. Sacrificie der Mis verwerft.

23. De zielen des vagevuurs zien God niet en lijden groote pijnen: allen lijden niet evenveel, maar elke ziel lijdt zooveel zij aan de goddelijke rechtvaardigheid verschuldigd is. Toch overtreft, volgens den h. Thomas, de minst pijn des vagevuurs de grootste pijn dezer aarde.

Op 2 November viert de h. Kerk de Gedachtenis der overledenen, dat is van al de zielen des vagevuurs; en daarom wordt die dag *Allerzielen* genoemd.